

П Р О Т О К О Л

на заседанието на художествения съвет при Народния театър за приемане на постановката на пиесата "ЛЮБОВ" от Орлин Василев.

София, 20.V.1952 г.

Присъстваха: от КНИК – др. др. Искра Панова, Т. Стоянов, Г. Кръзев, Г. Милев, Николов и Ж. Достабанова; К. Зидаров, Ф. Филипов, Н. О. Месалитинов, Н. Лилев, Кр. Мирски, Ст. Сърчаджиев, Г. Каракашев, П. Атанасов П. Димитров, Л. Тенев, Г. Гочев. *О. Василев*

Председателстваща заседанието др. Искра Панова даде думата на режисьора на пиесата др. Кр. Мирски.

Др. Мирски. Смятам, че това, което търсих да постигна се вижда в спектакъла. Работих с увлечение и работата ми вървеше гладко. Имаше известни технически пречки, които сме се стремяли да преодолеем. С постановката исках да покажа новото съдържание на донятието "любов" което налага новата социалистическа действителност, да дам картина, близка до живота, като се избегне всякаква театралност. В пиесата е показан класовия враг, който е хванат и изтласкан. В нея виждаме конфликта между двата свята. Дадено е съотношението между личното и общественото. Забелязах грешки в грима. От смущението на артистите, което е естествено в началото, се получава и смущение на ритъма на пиесата.

Като възлови моменти в пиесата смятам:

1. Съдържанието, което налага новата социалистическа действителност на думата любов и нейните стари разновидности.
2. Борба с немзживелиците на нашето минало, с бурените на капитализма, водена от положителните хора.
3. Предаване правилна картина на нашия сегашен живот чрез положителните качества на новите хора, които са дадени особено пълно и осветлени в цялата им същност.

Др. Каракашев. Допадна ми много задачата да правя декор за българска пиеса – това е моя слабост. Пиесата ме хвана. При работата бяхме в съгласие с режисьора. Срока само беше малко стъстен, но и това се преодоля. Малките недостатъци, с утрешното представление ще се избегнат.

Др. Зидаров. Др. Орлин Василев не работи върху пиесата с литературното бюро, но се водува в мнението на директора и драматурга при театъра, като направи известни поправки и промени в нея. Имаше спор за картината пред Партийното бюро, но се реши, че може да се остави. Ние виждаме, че с пиесата има какво да се каже на нашата общественост какво става с тези, които се отлъчат от общото. Орлин Василев е ав-

В репетициите не участвах и не съм се наложил на режисьора с нищо в постановката. Смятам, че поставянето на пиесата е изключителна удача за режисьора и художника. В нея има и известни грешки, разбира се. Щастлив съм, че видях образите на своите герои вплотени от М. Дупаринова, Н. Попов, Г. Димитров, И. Тасева, които помогнаха да добие пиесата пълноценна форма.

Празен беше спора около проблема, защо именно такъв случай да се даде на сцената. Виждам, че е правилно, че монолога остана в пиесата и съм доволен от това. Трябва да заявя, че не съм имал конкретен случай предвид при писането на пиесата и трябва да престанат всякакви приказки във връзка с това. Но това, което описах се случва с много хора от интеллигентската среда.

Благодаря на другарите, че посрещнаха пиесата с много любов и откровение.

Др. Масалитинов.

Художественият съвет вече гледа пиесата и направи някои бележки на режисьора за постановката, като я прие. Пиесата ми хареса в декоративно, постановъчно и актьорско изпълнение. Заслужава похвала.

Др. Сърчаджиев.

Отначало приех пиесата отрицателно и мина доста дълго време, за да видя положителните ѝ страни. Пиесата третира важен проблем, който кара всеки да се позамисли. Постановката е действително голямо постижение за Мирски. В режисьорско отношение образите са постигнати. Натр. Никола Попов дава истински образ на комунист - напълно сполучен. Грешките, забелязани от Художествения съвет са избегнати. Съществуващите още грешки ще оъдат изгладени при сямия ход на пиесата. Смятам, че спектакълът може да се приеме.

Др. Филипов.

Като главен режисьор ще отразя мнението на Художествения съвет при Народния театър, който приема спектакъла като хубаво постижение на режисьор и актьори. Образите, изградени от Н. Попов, И. Тасева, Г. Димитров са истински успех за актьорите. Направих се забележки за някои дребни неща, които не са много важни за постановката. Не виждаме идейни грешки, нито художествени слабости. Преценяваме спектакъла като повече от добро постижение за театъра. Единодушно е мнението, че е вълнуващ, емоционален спектакъл с постижения за някои актьори. Спектакъла е узрял и може да се пусне.

Др. Теню Стоянов.

На мнение съм, че тези приемания на спектаклите на Народния театър от страна на КНИК няма сериозни резултати, понеже имат случаен характер. Голяма част от нас не са запознати предварително с пиесата. Аз направих предложение пиесите да се размножават и пред

варително да се дават на членовете на комисията. Също, необходимо е да се гледа не едно представление, а няколко репетиции, защото сега много неща не ми са ясни, за някои неща се колебая и пр. Проблемата ме вълнува. За първи път на сцената се поставя пиеса с такъв проблем - значителен, важен, актуелен. Не очаквах сценичните кадри да дадат такива взаимоотношения. В пиесата не участвуват само най-талантливи артисти и въпреки това, др. Мирски е успял да създаде вълнуващ, силно въздействащ спектакъл. Виждаме нова схема на положителни роли в лицето на Н. Попов, който е жив, човечен. Големи постижения показва и Ирина Тасева, Пламен Черов расте в тази роля. Буяклиева също. Пиесата ще има голям успех. Макар да не дава разрешение на всички въпроси, публиката ще намери отговор на някои неща, които я тревожат и ще ~~намери~~ помогне за превъзпитанието ѝ.

Като основна слабост на пиесата смятам недостатъчната разработка на основната идея. О. Василев поставя като основно нещо в пиесата грижата за спасяването на човека, който е на ръба на пропастта. Но разработено ли е това добре? Не. Няма смелост за това, или се е повлиял от някои външни внушения и виждаме пиесата с редица компромисни разрешения. В центъра би трябвало да се постави любовта. Но наравно с нея, автора поставя и други проблеми, нещо, което е слабост на основната идея и на спектакъла. ^{ние} не виждаме Марин превъзпитан. Виждаме само как колебливо се връща към семейството си. Не виждаме новото отношение към другарката му. Не го виждаме в развитието му. Драмата не завършва така добре, както е почнала и затова края не действа. Не съм съгласен със сцената с монолога. Не е задълбочена в идейно отношение. Неразработен е образа на Марин Великов. Не се вижда личното му отношение към творчеството му, не виждаме ясно, че е недоволен от себе си. У него не се развива достатъчно вътрешното противоречие. Преобразованието на човек става с редица прояви, а ние това не забелязваме у М. Великов. Трябваше автора да го сблъска със средата на Глория, за да стане действващ. Конфликтът не е добре разработен.

Др. О. Василев.

Не е гледал др. Стоянов първо действие и затова не му са ясни някои неща.

Др. П. Димитров.

Да не дискутираме, а да се реши принципино. Сцената на заседанията на партийното бюро и финала да се обмислят, или да се преобразят.

Др. И. Панова. Бележките са уместни, но трябва да се реши може ли да излезе пиесата, или не.

Др. Л. Тенев.

Трудно е да се прецени една пиеса, която не е четена. Пиесата е наистина крачка напред. Драматургът дава широко платно от действи-

телността. В пиесата има стилна разпокъсаност. Конфликта от първо действие не е даден във второ действие. Сцената с художника буди въпроси. Промяната у него идва немотивирано.

Докато първо действие носи драматически еквивалент и е доста центрирано, трето действие пада. Има елементи на повторение по линията на развитието. Сцената с ареста не може да се приеме, понеже нищо не допринася. Американеца е даден не така, както трябва. Сцената на съборнието е също неприемлива. Авторът не е намерил смелост да даде ясно разрешение на конфликта на този герой. Основното у него било да ни покаже как героя пропада. Основното е откъснатостта на интелегента от действителността. Верно е, че образа на главния герой не е много ясен. Автора го е избягнал, като че ли. Какво беше неговото прегрешение? Дали изневярата му, липсата на бдителност, това, че е престанал да пише, или се е откъснал от средата си. Всичко това е верно, но не се чувствава. Акцентувано е повече на неговото увлечение, повече се чувствава то. Според мен не е много оправдано да се смята за голяма грешка отиването му в градината с Глория. Самокритиката на жена му не звучи убедително. Останалите образи в пиесата са хубави. Образа на Димо е успех за нашата драматургия. Момъкът от държавна сигурност е също убедителен. Дупарина нова е почувствуван образ. Режисьора трябва да й даде по-опростена линия, да даде повече достойнство в тази жена. Авторът на пиесата не е обърнал толкова внимание на Марин Великов, колкото на останалите. Първата половина на картината при гарата е добра, но втората не звучи убедително. У Вяра Динева не е необходимо да личи някаква драма на зряло момиче, а на едно наивно, чисто момиче. Смятам, че сцената с ареста и монолога трябва да паднат.

Цостановката е успех за режисьора Мирски. Дал е ритъм, разкрил е актьорските данни. Актьорите се справят отлично с образите. Спектакъла трябва да се пусне.

Др. Г. Гочев.

Като грешка отбелязвам това, че за приемане на пиесата членовете на комисията се викат в последния момент. Това показва слабата заинтересованост към нашите писатели. Това е проблем, който трябва да се реши.

Спектакъла според мен не е готов. За премиерата трябва още да зрее.

Смятам за съвсем неправилно, че членовете на съвета с всичко са съгласни, а има неща, които дразнят.

Пиесата е голям успех за театъра ни, в нея има разрешени проблеми от живота, но някои неща не са съвсем така.

Проблемът за здравето семейство в основни линии е правилен. Няма единство на реалистичен метод. Някои неща са наивно и схематично дадени. Затова пиесите трябва да се обсъждат предварително и това обсъждане да е по-задълбочено.

Необходимо е да се посочи ярко промяната в главния герой Марин да се мотивира още по-добре. Ролята на Партията не бива да се отразява само в партийното бюро. В пиесата трябва да има драматургически център. Сцената с арестуването е примитивно, грубо скроена. О. Василев смята, че е естествено, че това е жизнен факт. Но то не може да стане по такъв начин. Репликата на детето дразни. Джексън е гротескен. Всичко това е въпрос на мярка - той може да бъде облечен в друг костюм, да се държи по друг начин. Липсва единство на метод. Трето действие няма развитието на първо и второ действие. Сцената с Художника е излишна. Явява се като закърпено явление. Не е ясно какво се цели с нея. Дупаринова трябва да внуши по-силно съчувствие у публиката и да се бори, а не да хленчи. Трябва да гълта сълзите си, у нея има достатъчно ~~оптимистичен, хилуизъм, хипотеза, хипотеза, хипотеза~~ оптимизъм, а това не се получава. В тази роля проличава нещо от Юртаница. У Марин да се загатне, че е бил революционер. В пиесата той няма биография.

Четвърта картина, партийното събрание, по автор я приемам. Монологът може да остане, но това новаторство не мога да приема. Тази сцена да се поправи. Да се намерят други реалистични средства. Последната картина е чудесна, драматургически добре и поправя предишната.

Спектакълът е успех и за автора, и за режисьора, и за артистите, но много бърза с премиерата. При приемане на пиеси трябва да има по-добра организация.

др. П. Атанасов

Не съм съгласен с това, че вече е обявена премиерата, а членовете на комисията трябва сега да разрешат въпроса да излезе ли пиесата, или не. Това звучи като парадокс. В пиесата виждам са задълбочени образи, които не е необходимо да се задълбочават - напр. Петрана. М. Дупаринова да намери начин да не е толкова интелигентна.

Грешка е от страна на писателя, че е взел изолирано явление. Можеше да вземе героя и от друга среда, не писателска.

Не съм съгласен с монолога на Марин, понеже той не казва с него нищо ново, а неща, които се знаят, докато решението на Партията остава неясно. Не е грешка, че в пиесата има няколко сюжетни линии, но трябва да има един герой, около който да се върти действието. Жизнените сцени са прекрасни, но главния герой е затрупан с много други драми и не виждаме неговата душевна драма. Той изглежда повече като че ли има някакво физическо страдание. Втората картина е великолепно

направена, но не добрилася за изясняване на основното. Картината с арестуването е слаба. Бдителността наистина е важна тема, но за нея в тази пиеса е отделено много място. На тази тема би могла да се напише втора пиеса. Би трябвало в пиесата да се изтъкне главния герой, който е носител на главната идея. Художникът буди недоразумение. Неговото прераждане не се оправдава. Монолога е излишен. Финала не изявява добре завършека на пиесата. Пиесата не върви кресчендо.

Ако съм директор, не бих пуснал пиесата.

др. О. Василев. Др. П. Атанасов не може да види истинските положителни неща в пиесата.

др. Г. Крънзов.

Смятам, че приемането на спектаклите от КНИК се подценява от управлението на театъра.

Др. Зидаров.

Няма подценяване, а само техническа грешка.

др. Г. Крънзов.

Пиесата "Любов" беше предмет на оживени разисквания. Поставена беше на разглеждане на много места - и в Писателския съюз, и в репертоарното бюро и имаше сериозни възражения срещу нея. Като се има пред вид това, трябваше да бъде подложена на по-сериозно обсъждане и по този начин да се помогне и на автора, и на пиесата.

Народният театър погледна с любов на тази пиеса. Това е указание, че репертоарната политика на театъра е правилна. Той трябва да разрешава смело въпроса за българската драма и да дава преднина на българските драматурзи. Избора на режисьора е много сполучлив. Мирски е погледнал с голяма любов на работата си и дълбоко, като творец в подбора на изпълнителите, които играят възторжено.

Но смущение идва от там, че след като се знае, че О. Василев е добър писател, че е отразил едно широко платно от живота, дал е много проблеми в това платно, независимо от това, че е добър майстор на диалога, че в пиесата има неща, които вълнуват, има пукнатини, които му бяха посочени в репертоарното бюро. Той не оцени, че това е помощ от страна на бюрото и не направи нищо, за да преодолее тези пукнатини и да изгради една реалистична пиеса. А виждаме как той воюва срещу всички изказвания, които не го само хвалят, не казват само хубави, прекрасни неща за пиесата.

Преди всичко, една пиеса не може без главен герой. М. Великов е главен герой на пиесата и всичко за него трябва да бъде ясно. Трябва да се реши този въпрос. В драмата няма безразличен герой, има само положителен, или само отрицателен, който в решителния момент ще се прояви такъв, какъвто е. А в пиесата какъв виждаме Великов? Мис-

лим, че е човек и вожваме за него да остане човек. Биографията му е ясна. Той е израсъл в най-здравите недра на народа - селянин, възпитан от Партията, той пише такива хубави стихове, свързва се с работничка - здрава издънка на нашия народ. И той е такъв здрав човек точно в най-черното, най-лошо време за нашия народ. Цялата тази негова биография стои в периферията на пиесата, а не е централно ядро. И за неговата постъпка трябва да видим причините, а те остават скрити. В пиесата виждаме главния герой неизяснен. А неизясняването на главния герой води до неудачи. Виждаме как всички действуват, а той се върти като му̀ха и нищо не прави. Самокритиката, която си прави не убеждава, защото преди това е нямало действие. Главния герой трябва да бъде изяснен, за да имаме отношение към него. Ако е добър да го обикнем, да страдаме заедно с него, да помагаме на всички, които искат да го извлекат от пропастта, в която той паде. И всеки от публиката ще му бъде съюзник.

Последната картина може да се сметне за мелодрама, или едноактна пиеса, която няма връзка с основата.

Смятам, че ще се помогне на автора и на пиесата, ако спектакъла се отложи. Ако не се направят тези поправки, пиесата няма да даде необходимия резултат.

Генерално разрешение на въпросите трябва да дойде не само от кръга на присъстващите на това заседание, но да бъдат поканени и ръководни наши другари и дейци.

Др. Дилиев.

Въздействието на пиесата се чувствава от членовете на съвета между които се спори за най-различни неща, указание, че проблема е интересен, засяга и вълнува. И тази пиеса не беше спасена от неприятностите, с които е съпроводена всяка българска пиеса. Тя мина през много места и когато стигна до Художествения съвет, на него присъствуваха и хора от Писателския съюз, които се съгласиха да се определи режисьор на пиесата и да се почне работа с нея. И от три месеца се знае, че тази пиеса се готви за излизане на сцената. Би трябвало забележките, които се правят сега, да се направят преди решението да бъде поставена. Пиесата е правилно изтълкувана от режисьора. Образите са насочени правилно. А щом има живи образи, щом пиесата е дала възможност артистите да проявят своето майсторство, показва, че тя има качества. В нея, наистина, може да има известни недостатъци, но тя трябва да излезе на сцена, защото от нея има да ~~не~~ учим ~~ня~~ много неща.

др. Г. Милев. Спектакъла и пиесата са завоевание. Изключителна е заслугата на др. О. Василев, че разбива ограничения тематичен

кръг и поставя пръст върху раната. Това е проблем, който се оставя винаги на заден план и това, че той го изтиква напред е много хубаво. Направените бележки имат място, но трябва да се ръководим и от външното действие на спектакъла. Не смятам, че второ действие, втора картина е излишна. Трябва да се види метода на врага. Опити на врага да да разяжда по всевъзможни начини, да се види не е излишно, а напротив, помага да се опознае по-добре. Верно е, че трябва да има главен герой в произведението. Ние го виждаме този герой, как откъсвайки се от народа, любовното му омотаване го води към пропастта. Не съм съгласен с това, че случаят е изолиран факт. Марин трябва да го покажем такъв, какъвто е. Необходимо е да видим дали е осъзнал грешките си, да видим ясно какво става с него, искрена ли е самокритиката му. Заминаването му е неорганизирано. Трябва да стане постепенно. Има нужда от някакъв текст, с който да се каже, че не идва направо от хотела. Финалът трябва да се оправи. Сцената с художника е неправдоподобна. Грешката смятам е в разпределението на ролята. Преобразованието у него не може да стане така бързо. Да се направи съкращение в текста на Н. Попов, където има декларативност. Сцената с арестуването не стане по-убедителна. Децата са излишни, репликата за атомната бомба звучи декларативно. Финала да бъде изяснен. След тези поправки пиесата ще бъде завоевание за театъра.

Др. Николов.

И пиесата, и постановката смятам постижение за театъра. В нея има интересни проблеми, които вълнуват. В пиесата има разрешени едни въпроси, а други ще бъдат разрешени от публиката. Авторът дава прекрасни образи от нашата действителност. Напр. бившия счетоводител-стар човек, който намира място в сегашната действителност. В пиесата има и недостатъци, много от тях очевидни. Но въпроса, който трябва да се реши тук е дали пиесата може да се пусне вече за публика, или не.

Верно е, че Марин е главен герой, около който трябва да се върти всичко, но в пиесата това не се вижда. Многого положителни неща в спектакъла ни дават основание да смятаме, че авторът е успял, а но трябва да си обърнем внимание и върху това как да се поправят грешките в спектакъла, за да се пусне. Главният герой има биография и режисьора я е използвал, за да познаем оня Марин, който е бил преди. Трябва да се потърсят начини, средства, които да го отличават от предишния Марин. Не е било възможно за 5-6 години да се убие всичко, което е било изградено в него. Финала на трета картина не може да се възприеме. Всичко е центрирано върху разговора между Петрапа, Донка и Марин и изведнаж идва арестуването не на място. Не е необходимо толкова много хора да се явяват на сцената. Появата на Джексън не

трябва така да стане. Трябва да го видим такъв, какъвто е той. Виждаме го прекалено безстрашен и прекалено нахален за положението, в което е изпаднал. Така не се държи човек, който знае какво го чака. Аудожника да бъде поправен по постановка.

Дупаринове няма последователна линия в изграждане на образа. У нея има елементи от стари роли. Неестествено звучи момента, когато тя иска да отиде в Партията. Звучи повече като закана, отколкото като начин да му помогне. Така се добива неверна представа за помощта на Партията. Димо е забав, положителен образ. По авторе в него има литературщина, но режисьора и изпълнителя поправят този недостатък.

Аудожника на пиесата се е справил много добре със задачата си. Пиесата е полезна, интересна и по тематика, и в създаване на нашата действителност.

Др. Орлин Василев.

Аз съм против това, че в една пиеса трябва да има главен герой, но неговото място в нея ще реши самия автор. Според мен, мястото на Марин Великов в пиесата е предостатъчно. Случаят с Марин Великов е голям въпрос и на нашата, и на съветската литература. Марин в пиесата го вземам вече забъркан. Проблемата е дали ще потъне съвсем, или ще се измъкне. Между моя Марин и Марин на Генчо Димитров има известно противоречие. Премахнах прекалената му грубост, но др. Мирски и актьора се побояха, дали не ще се изгуби драматичния материал и решиха да го направят по-груб, по-ярък. Др. Мирски изхвърли текста, където е по-мек. М. Великов само в първия момент е по-отчужден вътрешно. Нов авторски текст не мога да направя, освен, ако ме убедите със силни аргументи, че не е правилен моя подстъп. Недостатъци има наистина много. Лично аз съм недоволен от влизането на Чавдар, но др. Мирски намери за добре така да стане. Ако спектакълът остане за сцената могат да се поправят някои неща. Балабанов нарушава реалното в образа и впечатлението ми е, че той не може да бъде озаптен. За това и помолих членовете на Аудожествения съвет да му направят сериозна бележка. Прераждането на Аудожника наистина не става при особени видими обстоятелства и прояви. Благодаря за критиките на другарите, но не трябва да се изпуска пред вид това, че пиесата е нова по стил, по тип, различна от другите пиеси. Др. П. Атанасов не бива да смята, че влизам в сибор някакъв личен спор с него, понеже не харесва пиесата ми. Но искам да му кажа, че в нея има галерия от образи, има главен герой, който да предизвика съчувствие от страна на зобикалящите го, които да се погрижат за неговото спасяване.

Др. М. Дестебанова. Смятам, че репликата "Архитекта да побърза със салона, понеже нашият квартал е реакционен" е неправилна. Тряб-

ва да се промени. Генчо Димитров не дава верен образ.

Др. О. Василев. Напротив, той спасява даже образа, който е непълноценен, само трябва да намали малко грубостта.

Др. Ж. Дюстбанова. Най-верен образ дава Никола Попов, другите образи не са верно предадени. Не са убедителни нито Дупаринова, нито Буюклиева. Тематиката е нова, въздействаща, но са неизвърлени много сюжети, няма център.

Др. Искра Панова. Време е да пристъпим към заключението на заседанието. Моето впечатление е, че обсъждането се насочи към пиесата вместо към спектакъла. Първо, защото драмата е българска и второ, защото самата пиеса е проблемна.

Ние знаем, че др. Орлин Василев е известен смел писател и драматург и това доказва с тази пиеса. Той взема смело един важен проблем за нашето интеллигентско семейство и го показва ясно. Дава един широк отрязък от днешния живот. Пиесата не е камерна, а насочена към повече неща, наситена с повече петна. Това е пъстър, широк, разнообразен, на който има редица второстепенни, но характерни образи. Пред нас изпъква свежо, ярко платно на съвременния живот Диалогът е хубав, но има малко повече текст. Необходимо е да се побие, като се прематнат излишните неща. Основният въпрос не е дали да се постави този проблем, а как, по какъв начин да се изнесат нещата, свързани с него, да се разгънат. И др. Орлин Василев не е прав като казва, че основното в пиесата е не драмата на Марин Великов, а да покаже как хората около него му помагат, за да не падне в пропастта, към която е отправен. Затова той взема главния герой, когато е вече именно на пътя към пропастта, когато е изпуснат. И не е трябвало така да постъпи др. О. Василев. Проблемът е в ^{трябва да} центъра на пиесата, а виждаме той остава за нас ребус. Даже да предположим, че Марин не беше център в пиесата, все пак необходимо беше да бъде той показан съвсем ясно, а сега тя губи от своята убедителност. Има неща, които задължават той да бъде разкрит като главен герой. Необяснимо е как той - трудов интелегент, активен партиен деятел, е стигнал до там. Правилно е, че трябваше да има и други хора от неговата среда, за да се разкрие по-добре неговия мир. Марин Великов трябваше да бъде по-нюансиран. У него има много малко живот. Но все пак, автора отговаря за пиесата си. Нужна ли е сцената на партийното събрание? Струва ми се, че тя идва ни в клин, ни в ръкав. Тя би имала значение, ако след нея следваше във връзка с нея дадена сцена. И монолога може да остане, но идва неочаквано, несвързано, не знаем героя как е живял. Този, който е в центъра на тази ~~сцена~~ сцена, не е достатъчно разкрит, не е ясен. Смятам, че въпроса за писателя стои и е като слабост на пиесата от-

към убедителност и жизнена правда. Художника не мога да кажа дали би могъл да се промени. Балабанов го показва съвсем неправдоподобно. Не смятам, че този художник такъв, какъвто го виждаме в пиесата е типично явление за нашия живот. Би могъл да бъде наивен, плах човек, тръгнал по модата, но не убеден много в нея и за това може да се промени, а не такъв палячо, какъвто го виждаме.

др. Орлин Василев. Имал съм пред себе си точно такива примери типове.

др. Г. Крънзов. Балабанов предава нещо несериозно на образа, изтъкан от неправдоподобни елементи.

др. И. Панова. Предлагам образе да се спаси с реплики. Също текста да се промени така, че случая с Марин да не бъде изолиран. Дали да се отложи спектакъла? Смятам, че при състоянието на българската драма, при факта, че спектакъла ще вълнува, непозволено е да се свали, макар и при тези слабости, макар че главния герой е неизяснен. Наистина, ако пиесата беше без недостатъци, щеше да бъде по-добре. Пиесата е хубава, полезна, артистите добре играят.

Грешката е в това, че макар да е била много пъти разглеждана, не е била преработена.

др. О. Василев. Прави преработки, но при този сюжет е мъчно да се постигне всичко така добре. Трябваше да смажа пълната картина и да изплета един Марин, но щеше ли в такъв случай да се пусне пиесата ми? От всичко, което се каже, следва ли, че в пиесата няма драма? аз все пак имам една Донка.

др. И. Панова. Никола Попов заслужава да се поздравя. Това е първи пълнокръвен образ на комунист в нашата литература.

На някои места в спектакъла се получава пресиленост, неубедителност. Сцената с арестуването трябва да се промени, или да отпадне. С репликата на детето пада много от ефекта на арестуването. Правилно е, че Дупаринова в образа на Донка има лъкатушна линия. Тя трепери пред своя съпруг. Би трябвало да е по-сдържана и съсредоточена. Грешката ѝ да бъде, че много търпи и много гълта. Не създава достатъчно убедителен образ. Генчо Димитров дава максимума, който може да даде и е добре. В монолога се справя добре, въпреки бедния материал.

В сцената с Шипченски има прекалено много фарс.

Пиесата ще се пусне на сцената.

Няколко въпроси от организационен характер. Необходимо е, заседанията показват, че трябва да се определи състав на представителите от КНИК, които да четат пиесите преди тяхното приемане, а също и да посещават няколко от репетициите. Това, че премиерата на "Любов" е предварително определена, без да е имало приемане от страна на

156
КНИК е грешка на театъра и този, който е причина за това, трябва да бъде наказан. Това показва, че има лоша организация.

Прави впечатление, че членовете на "художествения съвет при приемане на спектакъла показват трогателно единодушие. Винаги се съгласяват, без да правят забележки, винаги ваят. Необходимо е всеки по отделно да изказва мнението си.

Др. Зидаров. По-рано дълго се разисква по това дали всеки от художествения съвет трябва да си каже мнението, или главния режисьор да се изкаже обобщено и беше прието последното. Защото при обсъждането на спектакъла само от художествения съвет, всеки член се изказва по отделно и смятам, не е необходимо след това пак да се повтаря. Пиесите вече ще се преписват в повече екземпляри, за да могат повече от членовете на съвета да ги четат. Но КНИК трябва да определи, кои хора ще влизат в него.

Заседанието се закри в 5.20 ч.

ПРЕДЪСТАВИЛИ:

Искра Панова

Г. Милев

Т. Стоянов

Г. Крънзов

В. Николов

Ж. Дюстабанова

К. Бидаров

Ф. Филипов

Н. О. Масалитинов

Н. Лилиев

Ст. Сърчаджиев

кр. Мирски

Г. Каракашев

П. Димитров

П. Атанасов

Л. Тенев

Г. Гочев

О. Василев